

DE BREM

DOOR JENNY MOLLINGER

De starre winter is voorbij.
Langs donkre heideranden
staat fier de gouden vlam van Mei,
de brem te branden.

De moede glimlach van wie veel
verloor in waan en logen
ontspant: het zegevierend geel
dànst voor zijn oogen!

Van zelfde leven, altijd weer,
uit duister en versterving,
bloeit op verjongd de wederkeer,
ter nieuwe werving

van ons verdofd, ontglansd gemoed
dat, plots een weerloos droomer,
herkent in dezen kleurenvloed
den eigen zomer.

Zoo vlamt op Liefde's ouden grond
uit donkre, stille dalen
haar jeugd weer op in éénen stond,
als brem in Mei, fel-goud en blond,
in tartend stralen!